

-*-

SENTÈNCIA 24-04 DE 27 DE SETEMBRE DE 2004

Ponent M.I.: Sra. Marie CONTE

ANTECEDENTS DE FET

I.-RESULTANT: El Tribunal de Corts va dictar Sentència en data 30 d'abril de 2004 amb la següent part dispositiva: "FALLEM: Que hem de condemnar i condemnem a l'acusat ANTONI M.F. com a responsable penalment en el concepte d'autor d'un delictes major de violació, amb la concurrència de la circumstància agreujant de reincidència, a la pena de SET ANYS DE PRESÓ FERMA, i al pagament de les despeses processals causades.

Condemnem, tanmateix, a l'acusat ANTONI M.F. a indemnitzar a Sandra G.P. en la suma de 1.273,38 euros més en la quantitat que es fixi en execució de sentència pel trastorn per estrès postraumàtic patit a conseqüència dels fets d'autes."

II.-RESULTANT: Que la sentència es recolza en els següents fets que declara provats : "l'acusat ANTONI M.F., nascut el dia 29 de juliol de 1968 i amb els antecedents penals que es diran, la matinada del dia 2 d'octubre del 2003 es trobava al bar Pub Piccolo d'Andorra la Vella junt amb Iolanda Sánchez Farré, Nora G.O. i José S.M. quan, vers les 02:40 hores, arribà al local Sandra G.P. qui, després de conversar amb tots ells, demanà a l'acusat de sortir fora per parlar-li privadament. L'acusat i Sandra G.P. feia uns quatre anys que es coneixien i Sandra volia parlar amb l'acusat perquè creia que aquest l'havia implicat en un cas de consum de substàncies estupefaents.

Tot seguit, l'acusat i Sandra G.P. marxaren junts i a peu pel carrer en direcció a l'Hotel Les Fonts, radicats en lloc pròxim i on s'allotjava des del dia 18 de setembre del 2003, mantenint durant el trajecte Sandra G.P. una actitud afectiva amb l'acusat. En arribar a l'Hotel i sense que consti si fou a demanada de l'acusat, o per pròpia iniciativa de Sandra G.P., ni amb quina concreta finalitat, Sandra va acompanyar a l'acusat fins la seva

cambra a l'esmentat hotel, la núm. 421. Ja dins de la cambra, volent l'acusat mantenir relacions sexuals amb Sandra G.P., malgrat l'oposició d'aquesta, la va agafar amb força pels canells d'ambdues mans i la va tirar damunt del llit, lligant-li seguidament les mans amb el cordó d'una sabatilla d'esport i, després de pujar-li el jersei i baixar-li els pantalons que duia, traient-los-hi d'una cama, li arrenca les calces i, malgrat la palesa oposició de Sandra, procedí a separar-li les cames i li llepà la vagina, penetrant-la seguidament per la vagina, intentant un cop fer-ho per l'anus però desistint davant de les queixes de dolor de Sandra i, altrament, tornà a penetrar-la per la vagina fins que va ejacular al seu interior. En acabar, i mentre l'acusat restava dret, Sandra G.P. es va vestir i sortí tot seguit de la cambra, trobant-se al carrer amb Iolanda Sánchez Farré, Nora G.O. i José S.M. als qui explicà el que li havia passat amb l'acusat i que la convenceren per anar a l'hospital i avisar al Servei de Policia. Els esmentats Iolanda, Nora i José acompanyaren a Sandra G.P. al Centre Hospitalari, des d'on s'informà al Servei de Policia.

Sandra G.P. va sofrir lesions als dos canells que tardaren en curar dos dies i un trastorn per estrès postraumàtic que ha necessitat tractament psiquiàtric i psicològic.

L'acusat ANTONI M.F. ha estat condemnat darrerament pels següents delictes majors: 1) per un delicte major de robatori i altre d'ús de productes estupefaents per sentència ferma de data 15 de setembre de 1994 dictada pel Tribunal de Corts; 2) per un delicte major de robatori per una altra sentència ferma de la mateixa data de 15 de setembre de 1994 dictada pel Tribunal de Corts; 3) per un delicte major de robatori per sentència ferma de data 11 de juny de 1997 dictada pel Tribunal de Corts; 4) per un delicte major de consum de droga tòxica per sentència ferma de data 7 de març del 2002 dictada pel Tribunal de Corts; 5) pels delictes majors d'entrada amb violència en domicili aliè i d'amenaces per sentència ferma en data 28 de març del 2003 dictada pel Tribunal de Corts."

III.-RESULTANT: Que contra l'esmentada sentència interposa recurs d'apel·lació el lletrat Salvador CAPDEVILA PALLARÉS, advocat d'Antoni M.F., demanant la lliure absolució del seu defensat, i subsidiàriament la reducció de la pena imposada a la de 5 anys de presó. Fa

valer en primer lloc que el resultant de fets provats de la sentència no té en compte una sèrie de dades objectives i subjectives, no obstant plenament provades i molt importants, a saber:

- la presumpta perjudicada es trobava sota la influència de begudes alcohòliques. (1,45g/litre de sang)

- aquesta va insistir prop dels demás que es trobaven amb ells per tal que anessin tots a l'habitació d'Antoni M.F..

- la lligadura als canells havia deixat la pell intacta.

Assenyala que segons el metge forense, les persones amb aquesta taxa d'alcohol a la sang presenten "eufòria, desinhibició i temps de reacció allargat" i emet per tant la hipòtesi segons la qual Sandra G.P. hauria pogut, en un primer moment, consentir les relacions sexuals per negar-ho, poc després, davant les altres persones.

Sosté que la seva teoria es recolza amb les contradiccions de la presumpta víctima sobre l'existència d'una penetració anal, sobre els motius de la seva vinguda al domicili del processat, sobre el fet d'haver rebut una bufetada i d'haver estat lligada al capçal del llit.

Observa que la víctima no va explicar l'existència d'un tractament psiquiàtric des de feia 5 anys, que va mentir al negar haver anat al domicili de la mare d'Antoni M.F., i finalment que ha pogut, denunciant els fets de violació, efectuar una venjança, en la mesura en la qual Antoni M.F. l'hauria implicada en un procediment penal per consum de productes estupefaents.

Estima que tots aquests elements són de naturalesa a generar un dubte, en quan a l'existència de l'element intencional del delictes, que ha de beneficiar al processat.

IV.-RESULTANT: Que també formula recurs d'apel·lació la lletrada Montserrat BALART TORREQUEBRADA, advocada de Sandra G.P., demanant que Antoni M.F. sigui condemnat com a autor penalment responsable d'un delictes major continuat de violació i d'un delictes major d'amenaça, a la pena de 12 anys de presó i la prohibició d'entrar en contacte amb la víctima i la seva família.

Fa valer per defensar el seu recurs que el processat ha comès sobre la víctima tres actes de penetració sexual i contesta la teoria de la unitat d'acció retinguda pel Tribunal de Corts.

Assenyala que Antoni M.F. ha amenaçat la víctima de mort en dues ocasions, per sotmetre-la a les seves exigències i dissuadir-la de denunciar els fets.

S'oposa al recurs formulat pel processat desenvolupant l'argumentació següent:

- el pretès consentiment de la víctima no és compatible amb els crits sentits pels ocupants de les habitacions veïnes.

- el joc de lligar-se les mans al qual fa referència la defensa d'Antoni M.F. és incompatible amb la malaltia degeneradora (artrosi reumatoide) que sofreix la víctima.

- l'absència de signes objectius de violència física no implica el consentiment de la víctima que pot haver sofert una pressió moral suficient per obligar-la a l'acte sexual.

Contesta que no ha canviat les seves declaracions, observant no haver dit mai que Antoni M.F. l'havia lligat al capçal del llit.

Precisa que el tractament seguit des de fa 5 anys de desintoxicació als productes estupefaents ha estat eficaç, i que el tractament psiquiàtric seguit aquests últims anys és totalment aliè als fets d'autes.

Afirma no haver volgut amagar res d'aquests tractaments, les proves dels quals figuren en el sumari.

Observa finalment que no té cap motiu per venjar-se d'Antoni M.F., indicant que els seus amics van avisar al Servei de Policia, i que ella mateixa ha desistit, en nombroses vegades, retirar la denúncia per por de les represàlies.

V.-RESULTANT: Que el Ministeri Fiscal s'oposa a ambdós recursos, pels motius d'una part que en els diferents considerants de la sentència s'aprecia de manera correcta la realitat dels fets que succeïren, d'altra part que les amenaces han estat retingudes per caracteritzar el delictes de violació, el qual ha estat comès en una unitat d'acció, sense solució de continuïtat.

FONAMENTS DE DRET

I.-CONSIDERANT: Que en els termes de les disposicions de l'art. 204 del Codi Penal constitueix

violació l'accés carnal amb una dona contra i sense la seva voluntat.

Que el recurrent, si admet l'existència de relacions sexuals amb Sandra G.P., comportant actes de penetració, contesta l'element intencional de la infracció, al sostenir que aquesta darrera consentia o que si més no va poder creure, legítimament, que consentia.

II.-CONSIDERANT: Que en matèria de delictes de caràcter sexual, que és cometent generalment en un lloc privat, o apartat del públic, no existeix cap prova directa ni objectiva de natura a confrontar les declaracions contradictòries de cadascuna de les parts.

Que així, per retenir la culpabilitat del processat, el jutge ha d'apreciar la versemblança de les declaracions de la víctima, recolzant-se a la vegada en la credibilitat d'aquesta, i en l'existència d'indicis objectius, precisos i concordants permetent establir la seva versió dels fets.

III.-CONSIDERANT: Que en aquest cas concret, la sentència recorreguda ha desestimat l'existència eventual d'un consentiment de Sandra G.P. basant-se en els elements següents, que se'n desprenen del procés d'enquesta, de la instrucció del sumari i de l'acta de la vista oral:

- Sandra G.P. no ha modificat les seves declaracions al llarg de tot el procés.

- No s'ha posat en evidència cap motiu seriós, propi a explicar una intenció de perjudicar a l'acusat. A més a més, l'actitud de la víctima, que ha estat persuadida pels seus amics de denunciar els fets i que desitjava retirar la denúncia, permet raonablement excloure tota voluntat de venjar-se de l'acusat fent falses declaracions.

- els tres companys de la víctima, Iolanda S.F., Nora G.O., i José S.M. han descrit l'estat de xoc emocional que presentava aquella en sortir de l'hotel on s'allotjava Antoni M.F. precisant que tenia a les mans les seves calces trencades, i afirmant haver estat violada.

- el metge del servei d'urgències descriu la situació de "crisi nerviosa" de Sandra G.P. a la seva arribada, la qual ha estat confirmada pels Drs. Cairat i Camp que observen un trastorn per estrès post traumàtic excloent fabulació o simulació.

- els policies (Foli 9) mencionen que "la interessada mostrava la seva por, davant la nostra col·laboració" i manifestava "me va a matar si le denuncio".

- la Dra. Moreno ha constatat rastres de les lligadures als canells, que corroboren la descripció dels fets per part de la víctima.

- clients de l'hotel van declarar, davant el Batlle instructor, haver sentit aquella nit, de matinada, els sorolls d'una disputa, seguida de plors "desesperats" d'una dona.

IV.-CONSIDERANT: Que el conjunt dels elements de prova anteriorment enumerats permeten establir, amb certesa, l'absència de consentiment de la víctima a l'acte sexual.

Que pel contrari els arguments desenvolupats, per sostenir el recurs, d'Antoni M.F. i als quals el Tribunal de Corts ha respost en part, no són de natura a desvirtuar aquestes proves de càrrec.

Per tant, l'estat d'embriaguesa no implica el consentiment a relacions sexuals.

Que la insistència de la víctima, per que el conjunt del grup anés a l'habitació d'Antoni M.F. permet més aviat d'excloure el projecte d'aquelles relacions.

Que l'absència de signes objectius de violència, no exclou l'absència de voluntat, en la mesura en la qual el defecte de consentiment pot resultar de la violència física o moral o de tot altre mitjà de coacció o de sorpresa exercit sobre la víctima.

Que la víctima no ha canviat les seves declaracions, excepte pel que fa als elements secundaris, com les raons d'anar a l'habitació d'Antoni M.F., que són sense lligam directe amb el desenvolupament dels fets.

Finalment, que la perjudicada no ha dissimulat l'existència d'un tractament per deshabitació als productes estupefaents i d'una teràpia per depressió que són aliens als fets d'auto, i, dels quals, no se'n desprèn que la seva percepció de la realitat hagi estat alterada.

Que en aquestes condicions, el delictes major reprotxat a Antoni M.F. està constituït.

V.-CONSIDERANT: Sobre el recurs formulat per Sandra G.P., que el Tribunal de Corts ha fet una exacta apreciació de la llei al descartar la hipòtesi d'un

delicte continuat, malgrat la pluralitat d'actes de penetració sexual, en l'estat d'una unitat d'acció, caracteritzada per una mateixa situació de violència, i una immediació temporal, sense solució de continuïtat.

Que de la mateixa manera les amenaces, per les quals el Ministeri Fiscal no ha formulat acusació, han estat apreciades pel Tribunal en el marc de la constitució del delicte de violació.

VI.-CONSIDERANT: Finalment que la pena de 7 anys de presó ferma pronunciada pel Tribunal de Corts, lluny de ser excessiva, s'adapta a la natura dels fets i a la personalitat del processat, els antecedents judicials del qual permeten retenir l'agreujant de reincidència per aplicació dels arts. 25.9 i 26 CP.

VII.-CONSIDERANT: Que en aquestes condicions la sentència recorreguda ha de ser confirmada, amb la imposició de les costes processals causades pel recurs al recurrent Antoni M.F.

Vistes la Constitució, El Codi Penal, el Codi de Procediment Penal, la jurisprudència d'aplicació, i altres fonts del Dret del Principat d'Andorra,

La Sala Penal del M.I. Tribunal Superior de Justícia d'Andorra,

D E C I D I M

1.- Desestimar els recursos interposats per Antoni M.F. i per Sandra G.P.

2.- Confirmar íntegrament la sentència dictada pel Tribunal de Corts en data 30 d'abril de 2004 en la causa núm. 215-1/03.

3.- Condemnar Antoni M.F. al pagament de les despeses processals causades pel recurs .

4.- Retornar la Causa al M. Iltre. Tribunal de Corts, amb certificació de la present Sentència, per al seu compliment i execució.

Així, per aquesta nostra sentència, definitivament jutjant, ho manem i signem.